

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De imagine sanctae Mariae in lesse, cap. 47.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

imaginibus sanctorum. CAESARIUS: Multas sancti in suis, & per suas imagines virtutes operantur, maxime in illis locis ubi venerantur: nunquid non recordaris iuuenis apostata iuxta Floressiam, qui per imaginem beatæ Virginis consecutus est indulgentiam? Similiter & sanctimonialis, quæ ab eius imagine alapa suscepta, periculosam euasit tentationem. APOLLONIVS: Vtriusque bene memini, primi videlicet miraculi in distinct. secunda, cap. 12. & secundi in distinct. presenti cap. 33. & stupor inuadit me, cum in lignis audio vocem ad loquendum, manus ad ferendum, corporis incutuationem, erectionem, sessionem, & reliquos motus vitales. Magis hæc admiror, quam loquelam asinæ contra Balaam, illa enim animam habebat motabilem; in lignis, lapidibus, siue metallis, nullus spiritus est. CAESARIUS: Diuinus spiritus in creatura est per essentiam, & per potentiam, cui nihil impossibile est, & nihil miraculosum, qui ad honorem sanctorum suorum hæc & huiusmodi similia quotidie operatur. De imagine verò beatæ Virginis referam tibi quandam visionem mirificam, quæ ante hoc triennium facta est.

CAPVT XLVII.

IN introitu Frisæ, iuxta ciuitatem Gruningen, cenobium quoddam sanctimonialium ordinis nostri de nouo constructum est, vocabulo Iesse: quæ dicturus sum, a Priore loci eiusdem audiui, & circa idem tempus imaginem ipsam vidi, & missam coram ipsa celebraui: est enim opere angelico deceter exculpta, effigiem representans beatæ virginis filium in gremio tenentis. Die quadam, cum custos candelam quæ ante illam ardebat, dicta missa extinxisset, & duo carpentarij oratorium, propter opus suum intrantes, illam reaccensam reperissent, dixerunt Priori: Domine, nisi moneatis Custodem, vt cauta sit circa extinctionem huius candelæ, oratorium perdetis; omnia enim lignea sunt, altare scilicet, candelabrum, parietes. Vocata est illa & culpata, negauit, & extinxit. Carpentarij denuo ingressi, cum prædictam candelam rursus ardere

ardere

ardere videret, & mox hoc Priori prodidissent, iracundè satis inuectus est in illam: qui certus effectus ex verbis eius de extinctione, iussit ne deinceps extingueret illam, scire volens quid portenderet. Tota illa die & sequenti nocte coram imagine prædicta ardebat candela, & in manè, vix ad longitudinem dimidij articuli manus, fuerat consumpta. In festiuitate beati Andreae Apostoli, cum vnus ex præfatis carpentarijs, vir simplex ac deuotus, modò in eodem cenobio conuersus, ad missas staret, & sacerdos euangelium inciperet, imago Saluatoris, ipso intuente, de sinu matris in quo sedebat, se erigens, coronam de capite eius tulit, eamque suo capiti imposuit; dicto verò Euāgelio, cum ventum fuisset ad illum locum symboli; Et homo factus est, coronam materno capiti restituit, & refedit. Hæc cum simplex ille homo vidisset, & de nouitate visionis expauisset, ait intra se: Melius est vt taceas; si dixeris, non creditur tibi. Cumque in festo sancti Nicolai eadem visionem, eodem modo, quo prius vidisset, diuinam timens offensam incurrere, si taceret, Priori visa per ordinem recitauit: & quia locum repositionis coronæ exprimere non poterat, utpote laicus, interrogatus de hoc, respondit: Quando nominata fuit Maria. Mox Priori occurrit, quod in festo confessoris, Ecclesia Credo in vnum Deum, dicere nõ consueuerit: vocansque socium suum, ait: Dixistis vos missam in conuentu in die sancti Nicolai? ipse tunc domi non erat: respondente illo: etiam; subjunxit, dixistis, Credo in vnum? Dixi, inquit: & Prior; non rectè fecistis, non enim Apostolus fuit. Ad quod verbum ille respondit: Certè ego sanctum Nicolaum æqualem habeo multis Apostolis, sicque Prior de visione certificatus est. APOLLONIVS: Mysterium huius visionis nosse desidero. CÆSARIVS: Diadema regium videtur hoc loco signare carnem Virginis gloriosam, quam de semine traxit regis, Christus verò coronam maternam capiti proprio imposuit, cum per sacramentum incarnationis carnem de Virgine sumptam, suæ diuinitati vniuit. Vnde ad considerationem tanti mysterij

Spiritus

Spiritus sanctus nos inuitans, dicit in Cantibus Cantorum: Egredimini filia Sion, & videte regem Salomonem, id est, Christum verum pacificum, in diademate, hoc est carne humana, quo coronauit eum mater sua, Virgo Maria in die sponsationis eius, quando Angelo nunciante, in eius utero coelestes celebratae sunt nuptiae inter naturam diuinam & humanam. Per hoc autem, quod ad illa verba: Et homo factus est, coronam materno capiti reposuit, dicere videbatur; Mater, sicut per te particeps factus sum humanae substantiae, sic tu per me particeps facta es naturae diuinae; Christi enim, qui Deus est & homo, corpus sumus & membra. Haec de perfectorum consolatione dicta sint per sacram eius imaginem. Audi nunc aliud genus consolationis de hoc quod in exordio huius distinctionis dictum est, apud ipsam esse electuaria confortatiua.

CAPVT XLVIII.

FVir in ordine nostro quidam physicus, magis habitu quam actu monachus, occasione medicinae per prouincias discurrens, & vix vnquam, nisi in praecipuis festiuitatibus, ad monasterium reuertens. In quadam sanctae Dei genitricis solennitate, cum nocte staret cum alijs ad psallendum, ipsa Virgo beatissima, multa claritate circumfusa, chorum, ipso vidente, intrauit, psallentes circuiuit, & de pixide, quam in manu portabat, electuarium per cochlear hauriens, singulis in os mittebat; ad ipsum vero veniens, cum pertransiret & diceret, tu de meo electuario non indiges, quia medicus es, & plurimas tibi impendis consolationes, ille tristis transeuntem oculis sequebatur, culpam recognoscens. Ab illo tempore, non nisi per obedientiam coactus de monasterio egredi consensit, & omnes corporales consolationes sibi temperauit. In proxima sua solennitate, Domina nostra praedicto modo famulos suos visitans, postquam ad medicum venit, gradum fixit, & ait: Quia te emendasti, tuis medicamentis mea praefere, ecce de meo electuario, sicut ceteris, tibi impertior: de quo ut gustauit, mox tantum dulcedinis ac deuotionis concepit, ut deinceps

Cant. 3.

*B. Virgo
confortat
cultores
suos.*

ceps